

فصلنامه علمی دانشگاه الزهراء^(س) زمینه انتشار: هنر
سال ۱۶، شماره ۱ بهار ۱۴۰۳
مقاله پژوهشی، ۵۲-۳۹
<http://jjhjor.alzahra.ac.ir>

بررسی بازنمود مولفه‌های هویت فرهنگی ایرانی در کتاب‌های مصور نوجوان با استفاده از روش نشانه‌شناسی اجتماعی^۱

تاریخ دریافت: ۱۴۰۱/۱۲/۱۶
تاریخ پذیرش: ۱۴۰۲/۰۴/۱۹

لale جهانبخش^۲
حسن سلطانی^۳
محمد رضا مریدی^۴
چکیده

کتاب‌های مصور از جمله محصولات فرهنگی مهم، برای گروه سنی نوجوان است که در بی‌بازنمایی مسایل مربوط به زندگی نوجوانان در قالب گونه‌های مختلف ادبی هستند. کتاب‌های مصور می‌توانند نوجوانان را به طور غیرمستقیم با مسایل بنیادی چون هویت فرهنگی جامعه‌ای که در آن زندگی می‌کنند، آشنا کنند. هویت فرهنگی یکی از شاخه‌های مهم هویت ملی هر کشوری به شمار می‌آید. به خصوص که در عصر جهانی شدن و مواجه ملت‌ها با این پدیده، شناخت مولفه‌های هویتی به خصوص، هویت فرهنگی امری ضروری به حساب می‌آید. هدف از انجام این پژوهش بررسی چگونگی بازنمایی هویت فرهنگی در کتاب‌های مصور نوجوان است. روش این پژوهش توصیفی و تحلیلی است و تصاویر با روشن نشانه‌شناسی اجتماعی مورد تفسیر قرار می‌گیرند. این پژوهش در تلاش برای پاسخ‌دهی به این سوالات است: ۱) مولفه‌های اساسی هویت فرهنگی که در کتاب‌های گروه سنی نوجوان بازنمایی می‌شوند، چیست؟ ۲) منابع فرهنگی که تصویرگران در کار خود استفاده می‌کنند، کدامند؟ ۳) چگونه طراحان و تصویرگران از منابع فرهنگی موجود با توجه به بافت جامعه‌ای که اثر رادر آن ارایه می‌دهند، استفاده می‌کنند؟ نتایج پژوهش نشان داد که، سه دسته کلی برای معرفی هویت فرهنگی در کتاب‌های نمونه تحقیق بیشتر به کار گرفته شده است. عامل اول، زبان که در آثار نشر و نظم مشهوری که در زمرة فرهنگ ایران در ادوار مختلف تاریخ ایران ثبت شده است، تجلی پیدا کرده است. عامل دوم، اساطیر ایران باستان، عامل سوم، آداب و رسوم، سنت‌ها و آیین‌ها. هم‌چنین، طراحان برای تصویرگری آثار خود به انبوه منابع فرهنگی موجود در کشور ایران -که شامل گنجینه تصویری غنی که از ادوار مختلف تمدن ایران باقی مانده است، با توجه به مضمون آثاری که در پی تصویرگری آن‌ها بوده‌اند- رجوع کرده‌اند و با تلفیق سبک‌های تصویرگری معاصر با این منابع غنی تصویری تاریخی، سعی در بازنمایی فضایی اصیل، ولی در عین حال، بدیع دارند.

واژه‌های کلیدی: کتاب‌های مصور نوجوان، هویت فرهنگی، نشانه‌شناسی اجتماعی.

1-DOI: 10.22051/JJH.2023.43144.1948

این مقاله برگرفته از رساله دکتری لale جهانبخش با عنوان: "مطالعه بازنمایی هویت ملی در کتاب‌های مصور نوجوان (مطالعه موردی: کتاب‌های داستانی شرکت کننده در چهار دوره دوسالانه کتاب برتر ایجمن فرهنگی ناشران کتاب کودک و نوجوان در دهه ۹۰)" است.

۲- لale جهانبخش، دانشجوی دکتری پژوهش هنر، دانشکده علوم نظری و مطالعات عالی هنر، دانشگاه هنر، تهران، ایران، نویسنده مسئول.
L.jahanbakhsh@student.art.ac.ir

۳- حسن سلطانی، دانشیار گروه نقاشی، دانشکده هنرهای تجسمی، دانشگاه هنر، تهران، ایران. soltani@art.ac.ir

۴- محمد رضا مریدی، دانشیار گروه پژوهش هنر، دانشکده علوم نظری و مطالعات عالی هنر، دانشگاه هنر، تهران، ایران.. moridi@art.ac.ir

مقدمه

ادیبات نوجوان و کتاب‌های غیردرسی در موضوعات مختلف برای نوجوانان تالیف می‌شوند. این کتاب‌ها، اگر همراه با تصویرگری مناسب با گروه سنی مخاطبانشان و مناسب با گونه‌ای ادبی کتاب تالیف شوند، می‌توانند نوجوانان را به طور غیرمستقیم با مسائل بنیادی چون هویت فرهنگی جامعه‌ای که در آن زندگی می‌کنند، آشنا کنند. هویت فرهنگی از میان سایر عوامل هویتی که در یک کشور وجود دارد، جزو مسائلی است که از طریق آموزش درست در سنین نوجوانی می‌تواند در سرنوشت فرهنگی یک ملت نقش به سزایی داشته باشد. مساله چگونگی بازنمایی هویت فرهنگی به خصوص در مورد کشور ایران، که از پیشینه فرهنگی و تصویری غنی برخوردار است، موضوع مهمی به شمار می‌رود. این پژوهش در تلاش برای پاسخ‌دهی به این سوالات است که، در وهله اول، مولفه‌های اساسی هویت فرهنگی که در کتاب‌های گروه سنی نوجوان بازنمایی می‌شوند، چیست؟ منابع فرهنگی که تصویرگران در کار خود استفاده می‌کنند، کدامند؟ چگونه طراحان و تصویرگران از منابع فرهنگی موجود با توجه به بافت جامعه‌ای که اثر را در آن ارایه می‌دهند، استفاده می‌کنند؟ فرضیه این پژوهش بر این اساس است که، منابع تصویری بسیاری از دوران مختلف فرهنگی و هنری ایران باقی‌مانده که در دسترس قرار دارد. طراحان و تصویرگران با استفاده از این منابع نشانه‌ای غنی و با تاثیرگرفتن از جریان‌های تصویری معاصر می‌توانند علاوه بر آشنایی نوجوانان با فرهنگ اصیل تصویری ایرانی، آثاری بدیع و نوین‌بازی‌فریند که هماهنگ با بافت جامعه و سلیقه مخاطبانی باشد که در این زمانه مصرف‌کننده آثار آن‌ها به شمار می‌رond. هدف از این پژوهش معرفی ابعاد هویت فرهنگی ایرانی و بررسی این مساله است که، این ابعاد چگونه در کتاب‌های داستانی نوجوان بازنمود پیدا کرده است. در این پژوهش پس از بررسی مفاهیم اساسی پژوهش، وجوده اساسی هویت فرهنگی که در کتاب‌های نوجوان شناسایی شده‌اند، معرفی می‌شوند؛ و سه اثر از آثار نمونه تحقیق بر اساس روش نشانه‌شناسی اجتماعی^۱ تحلیل و نتایج حاصل از بررسی آن‌ها را ارایه می‌شود.

روش این پژوهش از نوع توصیفی و تحلیلی است. نمونه‌های مطالعه این پژوهش از بین تصویرگری کتاب‌های داستان تالیفی نوجوان که در سه دوره دوسالانه انجمن فرهنگی ناشران کتاب کودک و نوجوان در دهه ۹۰ شرکت کرده‌اند، انتخاب می‌شوند. در مجموع ۲۳۰ جلد کتاب جزو شرکت‌کنندگان منتخب شرکت‌کننده در این دوسالانه بوده است که ۴۷ اثر متعلق به آثار فرهنگی است. در این پژوهش، عناصری چون اساطیر، زبان، آداب و رسوم، سنت‌ها و آیین‌ها، آثار نشر و نظم مشهوری که در زمرة فرهنگ ایران در ادوار مختلف تاریخ ایران ثبت شده‌اند و از آن‌ها به مثابه میراث فرهنگی ایران نام برده می‌شود، در دسته هویت فرهنگی ایران مورد بررسی قرار می‌دهیم. این دسته کتاب‌ها مناسب گروه سنی ج، ۵، ۶ و به طور کلی، گروه سنی نوجوان (تقریباً ده تا پانزده سال) است. دسترسی به نسخه‌های کتاب‌های مورد بررسی به شیوه میدانی و مشاهده و عکس برداری انجام شده است. انتخاب نمونه‌ها برای تحلیل نیز به صورت نمونه‌گیری هدفمند است. در این پژوهش برای تحلیل نمونه‌ها از روش نشانه‌شناسی اجتماعی، که توسط گونتر کرس^۲ و تئونون لیوون^۳ مطرح شده، استفاده می‌شود؛ اما باید اشاره کرد که، برخلاف سایر پژوهش‌هایی که برای تحلیل تصویر فقط تاکید بر روش «نشانه‌شناسی اجتماعی تصویر» که توسط کرس و لیوون در کتاب «خوانش تصویر» مطرح شده، دارند، در این پژوهش تا جایی از مبانی تحلیلی این روش استفاده می‌کنیم که، هم‌سو با مبانی کلی نظریه «نشانه‌شناسی اجتماعی» باشد. مشکلی که در بسیاری از پژوهش‌های مربوط به تحلیل تصویر با این نظریه در ایران رخداده است که به اجبار سعی در تعمیم جز به جز این نظریه در نمونه‌های تصاویر پژوهش‌های خود دارند. چون دستور طراحی بصری که توسط کرس و لیوون در قالب سه فرانش بازنمودی، تعاملی و متنی برای تصویر معرفی می‌شود، به عقیده خودشان نیز دستوری جهانی یا همگانی نیست که قابل تعمیم به تمامی تصاویر واقعی یا طراحی شده در تمامی فرهنگ‌ها باشد و این ویژگی هادر فرهنگ‌های مختلف علاوه بر این که

تکنیک‌های غربی در طراحی‌ها استفاده شده است. همان‌طور که در پیشینه ذکر شد، پژوهش‌هایی در رابطه با بحث بررسی مولفه‌های چون اسطوره، حماسه و هویت برای کتاب‌های نوجوان انجام شده است. ولی پژوهشی که بحث هویت فرهنگی و بازنمایی مولفه‌های کاربردی آن را با رویکرد نظری لیون و کرس بر روی تصویرسازی‌ها انجام دهد، کار نشده است.

چارچوب نظری هویت فرهنگی

هویت فرهنگی از عناصر اصلی تشکیل‌دهنده هویت ملی به شمار می‌آید. حافظنیا، سرزمین مشترک ایران، تاریخ مشترک ایران، زبان فارسی و شعبات فرعی آن، فرهنگ‌عامه ایرانی شامل آداب و رسوم، سنت‌ها، میراث و نمادهای فرهنگی، هنرهای بومی و سنتی ایرانی، میراث ادبی و معنوی ایرانی، میراث علمی و معرفت‌شناسی ایرانی، مذهب تشیع، نمادهای ملی ایرانی، نشان ملی، پول ملی، نام کشور ایران و حکومت ملی راجز مولفه‌های اصلی هویت ملی می‌داند (حافظنیا، ۱۳۸۱: ۲۱۳). هویت هم عامل همبستگی و شکل‌گیری روح جمعی در یک ملت و هم عامل تمايز و شاخص شدن آن در میان ملل دیگر است. در تبیین هویت فرهنگی باید گفت که قوام و دوام زندگی توأم باعزت و آزادی یک ملت، به هویت فرهنگی آن در معنای عام و گسترده‌بستگی دارد.

(Waldrep, 2006: 80). انسان دارای هویت‌های مختلفی از جمله هویت فردی، اجتماعی، ملی، مذهبی و قومی است؛ اما هویت فرهنگی، تمام این‌هاست و هیچ‌کدام از این‌ها نیست. هویت فرهنگی مشرف بر تمام هویت‌های است که هم از تمام آن‌ها شکل‌گرفته و هم تمام آن‌ها را تحت تاثیر خود قرار می‌دهد. به گفته فینی (۱۹۹۳) و به نقل از امامی، هویت فرهنگی عبارت است از: «مجموعه ویژگی‌های پایدار تشکیل‌دهنده خلق و خوی افراد که در تمام نگرش‌های انسان (اعم از دینی، ملی، قومی و آداب و رسوم) ریشه دارد و در تمام ساحت‌های زندگی انسان به‌طور مستقیم یا غیرمستقیم ظهر و بروز پیدا می‌کند. هویت فرهنگی شامل نوعی خود همانندسازی است؛ بدین نحو که چگونه من به گروه فرهنگی خاصی

می‌تواند متفاوت عمل کند، حتی می‌تواند دارای ساز کاری که از یک ساختار کلی پیروی می‌کند، نباشد؛ ولی این روش تلاشی سودمند و ساختاری است که، توجه به تمامی جنبه‌های ساخت، ارایه و برداشت از تصویر دارد؛ که در کنار مبانی اصلی نشانه‌شناسی اجتماعی می‌تواند برای تحلیل تصاویر بسیار راهگشا باشد.

پیشینه پژوهش

میر حیمی (۱۳۹۷)، در پایان نامه «بازنمود هویت اسطوره‌ای در تصویرسازی کتاب کودک گروه سنی (ب و ج) دهه ۱۹۰۰ ایران» چگونگی بازتاب هویت اسطوره‌ای را در زیر مجموعه هویت ملی ایرانی تعریف کرده است. نتایج این پژوهش نشان داد که، مهم‌ترین شاخصه‌های هویت اسطوره‌ای در تصویرگری این کتاب‌ها پهلوانان و فرمانروایان، راز و رمز، تخیل، جاذبه، رویا، تجلی و تجسم انتزاع، هویت‌های ملی و مذهبی و اسلامی ایرانی است. پژوهش جمشیدی (۱۳۹۷)، در پایان نامه «مطالعه ویژگی‌های بصری در تصویرسازی کتب کودک و نوجوان (دهه ۸۰) با تمرکز بر داستان‌های شاهنامه» تلاشی است در جهت تجزیه و تحلیل مشکلات وضعف‌هایی که در تصویرسازی‌ها وجود دارد. نتایج حاصل از این پژوهش نشان داد که، هر هنرمند تصویرگر با توجه به سبک هنری و تصور خود در روایت داستان و ارتباط میان متن و تصویر موفق بوده است. استفاده از ویژگی‌های متناسب با داستان و فضای ادبیاتی مطابقت داشته است و تصویرگران در استفاده از عناصر بصری به نقش مایه‌ها و عناصر تصویری کهنه توجه داشته‌اند. دالوند (۱۳۹۴)، در پایان نامه «ویژگی تصویرگری کتاب کودکان و نوجوانان در داستان‌های حماسی» سعی در شناسایی تکنیک‌ها و ویژگی‌های تصویری داستان‌های حماسی به عنوان یکی از جنبه‌های هویت فرهنگی در کتاب‌های چاپ شده توسط کانون فکری کودک و نوجوان کرده است. نتایج این پژوهش نشان می‌دهد که، معیارهای هویت در شخصیت‌های حماسی در چهره و حالت‌های بدن، لباس‌ها و به واسطه معماری و طبیعت پردازی نشان داده شده است و از تکنیک‌های مختلف حتی

احساس تعلق می‌کنم» (امامی، ۱۳۹۱: ۱۰۲). در کل مولفه‌های هویت فرهنگی ایرانی در مقالات و تحقیقات مختلف در چهار دسته کلی دین (مناسک و آیین‌های مذهبی و اماکن دینی)، تاریخ (مفاخر علمی-ادبی و هنری و سیاسی)، آداب و سنن، (مراسم آیینی و فرهنگی، نمادهای ملی و لباس و پوشش قومیت‌های مختلف)، زبان (ادبیات و آثار ادبی) و هنر (نمایشی و تجسمی) قابل بررسی است؛ اما در این پژوهش، ما مولفه‌هایی که احمدی در کتاب «بنیان‌های هویت ملی ایرانی» برای هویت فرهنگی ذکر می‌کند را برای تحلیل و دسته‌بندی نمونه تحقیق مدنظر قرار می‌دهیم. احمدی باورها، زبان، عقاید، اسطوره‌ها، حمامه‌ها، هنر و ادبیات کهن و... را عناصر اصلی تشکیل‌دهنده هویت فرهنگی هر جامعه می‌داند (احمدی، ۱۳۸۸: ۱۳۴). با توجه به بررسی کتاب‌های نمونه تحقیق، سه عنصر اصلی برای معرفی هویت فرهنگی در این نمونه‌ها شناسایی شد. عامل اول، زبان که در آثار نثر و نظم مشهور که در زمرة فرهنگ ایران در ادوار مختلف تاریخ ایران ثبت شده است، تجلی پیدا کرده است. عامل دوم، اساطیر ایران باستان، عامل سوم آداب و رسوم، سنت‌ها و آیین‌ها است که از آن‌ها به مثابه میراث فرهنگی ایران نامبرده می‌شود.

زبان ملی در ایران

زبان در زمرة مهم‌ترین مولفه‌های فرهنگی محسوب می‌شود که هر نوع خاص آن در فضای جغرافیایی منحصری شکل می‌گیرد. زبان، وسیله ارتباط بین انسان‌ها است؛ ارتباطی که در سطح خرد، همه کنش‌های روزمره و ارتباطات مستقیم و غیرمستقیم انسان‌هارا شامل می‌شود و در سطح کلان ناقل حکمت و علم، فکر و اندیشه میراث فرهنگی و تمدن بشری است که بین ملت‌ها و نسل‌های مختلف برقرار می‌شود (گرانپایه، ۱۳۷۷: ۱۱۰). زبان فارسی بیشتر از هر عنصر فرهنگی دیگر، ویژگی برجسته و بی‌همتای فرهنگ ایرانی را -که همان انعطاف‌پذیری با حفظ هویت است- به نمایش می‌گذارد. به گفته ثلاثی: «زبان فارسی با وجود دگرگونی‌های بسیاری که از دیگر زبان‌ها پذیرفته است، همواره، هویت خود را حفظ کرده است. اجتماع فرهنگی و اندیشه ایرانی

نیز مدلولی براین ویژگی زبان فارسی است که در عین حفظ ماهیت اصیل خویش، تاثیرگذار و تاثیرپذیر از «دیگری» بوده است» (ثلاثی، ۱۳۷۹: ۲۷۴).

زبان مشترک، به عنوان تعریف‌کننده ملت و ملیت به این نکته اشاره نمی‌کند که هر ملت با سرزمین خاص تنها یک زبان واحد دارد. با این‌همه، هر ملتی با واحد سیاسی ارتباط میان مردمان آن است و آگاهی اصلی بر قراری ارتباط میان مردمان آن است، مرتبط بخشی تاریخی و سیاسی را ایجاد کرده است، مرتبط هست. زبان مشترک هم‌چنین، از طریق آثار مکتوب تاریخی، ادبی و مذهبی، میراث فرهنگی بک ملت را توزیع می‌کند. این‌گونه زبان مشترک را زبان ملی هم می‌خوانند. آشنا و روحانی به تعبیر دو سوسور از زبان، نموده‌ای زبان رادر دو حوزه نوشتاری و گفتاری تقسیم کرده‌اند؛ یعنی زبان نوشتاری و خط را به عنوان عاملی اثرگذار در تکوین و تحويل هویت، متمایز از زبان گفتاری مورد توجه قرار می‌دهند (آشنا و روحانی، ۱۳۸۹: ۱۷۰).

زبان فارسی به عنوان ابزار زایش و تبلور آثار میراث ادبی ایران و تداوم خاطره تاریخی سیاسی و سرزمینی از اهمیت زیادی برخوردار است. از آن‌جاکه، تمامی میراث ادبی، تاریخی، عرفانی، دینی و فلسفی اندیشه ایرانی و نیز اکثر کتاب‌های نظم و نثر مربوط به تاریخ اساطیر ایران به زبان فارسی نوشته شده است. پژوهش‌های اخیر تر زبان‌شناسی نشان داده است که، زبان فارسی از حدائق یک و نیم قرن پیش از اسلام زبان رایج ایران بود و به ویژه، به عنوان زبان آموزشی و دیوانی نقش مهمی در پیوستگی میان ایرانیان بازی کرده است. زبان فارسی به عنوان زبان محاوره‌ای و آموزشی قابل فهم همه ایرانیان در دوران گذار از ایران باستان به ایران پس از اسلام هم‌چنان زبان عموم جامعه ایران بود و اگرچه از سال ۸۳ هجری به عنوان زبان دیوان خلافت جای خود را به عربی داد، اما پس از دو قرن بار دیگر در چهار چوب شعر فارسی رسالت خود را در نگهداری و هویت تاریخی و فرهنگی ایران را به نمایش گذاشت و پس از اندکی به زبان مکتوب نه تنها ایران، بلکه بخش‌های بزرگی از جهان اسلامی تبدیل شد (احمدی، ۱۳۸۸: ۳۹۰).

پس می‌توان گفت کتاب‌ها و آثار برجسته‌ای هم‌چون

مختلف نمود یافته، قابل شناسایی است. البته، شناخت دقیق تاریخ فرهنگی گذشته به ویژه، ایران باستان بادشواری روبه رواست؛ ولی مولفه هویتی زبان، پرده‌ای عمیق ترین لایه‌های تاریخی بر می‌دارد که از آن میان می‌توان به شاهنامه ابومنصوری، شاهنامه فردوسی و شاهنامه «خدای نامه‌ها» (پیش از اسلام) اشاره کرد.

این دسته از عناصر هویت فرهنگی در برگیرنده رسوم و آیین‌هایی است که از روزگار کهن تاریخ ایران تا به امروز هم چنان تداوم یافته و بخشی جدایی‌ناپذیر از هویت و فرهنگ ملی ایرانی شده است. برخی از این آیین‌ها، همانند سوروزنه‌تها در ایران کنونی، بلکه در موارای مزه‌های آن، یعنی در حوزه تمدنی ملی ایرانی گرامی داشته می‌شود و همه جهانیان نیز آن را شاهنامه از فرهنگ و میراث فرهنگی ایران می‌دانند. برخی از آداب و رسوم ایرانی پس از اسلام نیز در ستر دین جدید هم چنان تداوم پیدا کرد. برخی از این آیین‌ها نظیر جشن‌های سده و مهرگان که جشن‌های مربوط به گرامیداشت آتش در دوران باستان هستند- حتی در دوران بعداز اسلام نیز تحت عنوان جشن چهارشنبه‌سوری گرامی داشته می‌شود (رضی، ۱۳۹۲: ۸۸). تمامی این آیین‌ها در زمرة میراث فرهنگی ایران قرار دارند. در بحث آیین‌ها و سنت‌های فرهنگی ایرانی نمی‌توان از اهمیت اساطیر نیز غافل شد. بحث اساطیر در فرهنگ ایرانی به خصوص فرهنگ ایران باستان جز مسائل حیاتی به شمار می‌آمد که با زندگی روزمره آنان در هم تنیده بود. از نظر کاسیر «اسطوره‌زبان هم خانه یک‌دیگرند و رابطه تنگاتنگی با هم دارند. چنان‌که کاسیر می‌گوید زبان و اسطوره دو جوانه مختلف از یک ریشه واحدند» (کاسیر، ۱۳۶۰: ۱۵۶). اسطوره را می‌توان در معنای گسترده‌اش مشتمل بر داستان‌ها، افسانه‌ها، حماسه‌ها، سنن، خاطرات خوش و ناخوش و احساسات و علایق عاطفی مشترک دانست.

نشانه‌شناسی اجتماعی

تنشانه‌شناسی اجتماعی بر پایه نشانه‌شناسی اولیه، به عنوان روش پژوهش در شناخت دلالت‌ها، در میانه قرن بیستم به وجود آمد. نشانه‌شناسی با تمرکز بر کارکرد نشانه‌ها، به بحث در مورد تولید معنا

شاہنامه فردوسی و آثار صدھا شاعر و نویسنده دیگر که در بردارنده بخش‌های مهم تاریخ، گستره سرزمینی، آیین‌ها و سنت‌ها و اندیشه‌های دینی- فلسفی و سیاسی ایران به واسطه زبان و خط فارسی به رشتہ تحریر درآمده است در زمرة میراث فرهنگی ایران قرار می‌گیرند.

اساطیر، آیین‌ها و رسوم ایرانی

بر اساس تحلیل لوتمان، به نقل از سمنکومی توان: «تبیین فرهنگ را، از انباشت تجربه‌های تاریخی در یک نظام ذهنی و حافظه‌ای، با تکیه بر دو عنصر تکرار و نوآوری مورد تحلیل قرارداد. بر این اساس همان طور که یک فرد مجموعه‌ای از انباشت تجربی را در خود دارد، یک گروه و جمع انسانی نیز انباشت تجربه‌های تاریخی برآمده از دوره‌های گوناگون زمانی را به دنبال دارد. طبعاً برای پی بردن به چنین تجاری بایک حافظه واحد سروکار نداریم؛ بلکه با یک نظام حافظه‌ای مواجه هستیم که داده‌های تاریخی در آن جانگهداری می‌شوند» (سمنکو، ۱۳۹۶: ۴۹). این نظام ذهنی و حافظه، همان نمود فرهنگی در دوران مختلف یک فرهنگ یا تمدن است که در شکل آداب و رسوم، شعایر، قصه‌ها، اسطوره‌ها و غیره ظهور و بروز می‌باید. با چنین مبنایی، یک جمع انسانی در یک طول تاریخی با هم زندگی می‌کنند که در خلق انباشت تجربی شان با یک‌دیگر شریک هستند. با این نگاه تاریخ فرهنگی یک‌کشور منبع مهم و مولفه اساسی هویت فرهنگی به شمار می‌رود. این دیالکتیک تکرار و نوآوری در آن، پویایی هویت فرهنگی را که لازمه حیاتی آن است، به دنبال دارد (رواسانی، ۱۳۸۰: ۱۱۹). در هر حال، تاریخ فرهنگی ایران یکی از منابع مهم هویت‌بخشی در طول انباشت تجارب ایرانیان به شمار می‌رود که نه تنها ایران باستان بلکه ایران اسلامی را نیز در بر می‌گیرد. چون هویت فرهنگی ایرانیان متأثر از نظام اجتماعی و فرهنگی کشور است که در هر دوره تاریخی به شکلی بروز یافته و بر هویت تاثیر گذاشته است. از تشیع صفوی تا مدرنیت پهلوی و اسلام انقلابی تا سنت ولایی همگی متأثر از نظام‌های اجتماعی و فرهنگی هستند که در هویت فرهنگی که به صورت مستند در منابع

و چگونگی معنادار شدن نشانه هامی پردازد. ولی تمرکز نشانه شناسی اجتماعی از نشانه، به شیوه به کارگیری منابع نشانه شناختی به منظور تولید کنش های ارتباطی جدید و تفسیر آن ها در بافت موقعیت تغییر کرده است. از این منظر، تردیدی نیست که پدیده های اجتماعی به خودی خود و به تنها بی معنا پیدانمی کنند، بلکه در درون شبکه ای از معانی حای می گیرند و دارای چارچوبی فرهنگی هستند (Jewitt, 2009: 4). نشانه شناسی اجتماعی از متون بسیار متعددی از جمله عکس، تبلیغات، روزنامه و فیلم بهره می گیرد، تا چگونگی خلق معنا در چرخه تعاملات پیچیده نشانه شناسی را توضیح دهد. نشانه شناسی اجتماعی یک نظریه محض نیست و در صورتی می تواند توانایی خود را نشان دهد که در نمونه ها و موضوعات خاصی به کاربرده شود. برای همین همیشه نیازمند حوزه دیگری است که مفاهیم و روش های نشانه شناختی روی آن اعمال شود (ون لیوون، ۱۳۹۵: ۱۸). نشانه شناسی اجتماعی بارویکرده ای متفاوتی بروز و ظهور یافته است که همگی در اصل نشات گرفته از آثار مایکل هلیدی^۴ است. نظریه ای که در این تحقیق مطرح است متاثر از دیدگاه نشانه شناختی موجود در نظریه هلیدی است که توسط کرس وون لیوون مطرح می شود. آن ها مبانی نظری تئوری خود را در کتاب های «نشانه شناسی اجتماعی» نوشته تئون لیوون و کتاب «نشانه شناسی اجتماعی از نظری تا کاربرد: بازنمود چندوجهی رویکرد نشانه شناسی اجتماعی به موضوع ارتباط در عصر حاضر» نوشته گونتر آکرس به رشته تحریر درآورده اند.

تحلیل تصویر در نشانه شناسی اجتماعی، شامل توصیف «منابع نشانه ای» (آن چه می تواند با عکس ها یا سایر ابزارهای بصری ارتباطی) گفته یا انجام می شود. دغدغه اصلی نشانه شناسی اجتماعی این است که، چیزهایی را که افراد به وسیله تصاویر می گویند یا انجام می دهند، چگونه می توان تفسیر کرد. اصطلاح «منبع نشانه شناسی» اصطلاحی کلیدی در نشانه شناسی اجتماعی است. این منابع به گفخار، نوشتار یا تصویر محدود نمی شود، بدین معنی آن چه ما انجام می دهیم و یا خلق می کنیم، به شیوه های

مختلفی ارایه می شود که به خلق معناهای فرهنگی و اجتماعی متفاوتی می انجامد. واضح است که هر چه امکانات ساخت منبع نشانه ای قوی تر و گسترده تر باشد، افراد بیشتری آن منبع را در معنای موردنظر سازنده اش تفسیر خواهند کرد و این جاست که پای روابط قدرت، ایدئولوژی و هژمونی به میان می آید (Kress, 2009: 45).

نشانه شناسی اجتماعی معتقد است که ساختارهای تصویری به سادگی ساختارهای واقعی جامعه را تولید نمی کنند؛ بلکه بر عکس آن ها تصاویری از واقعیت تولید می کنند که وابسته به علائق نهادهای اجتماعی است. نهادهایی که تصاویر در آن ها تولید، توزیع و خوانده می شود؛ بنابراین، ساختارهای تصویری ریشه ایدئولوژیک دارند و از طرفی دیگر، آن ها به هیچ وجه محدود به مسائل صوری و ظاهری نمی شوند. بلکه دارای ابعاد معنایی بسیار عمیقی هستند که می تواند از اهمیت فراوانی برخوردار باشد (کرس و لیوون، ۱۳۹۵: ۲۶).

نشانه شناسی اجتماعی معطوف به معنی است و معنی مدنظر آن در درون جامعه تولید می شود؛ نشانه که ترکیبی از شکل و محتوا است، در قلب نشانه شناسی جای دارد. نشانه ها در تمامی وجوده ارتباطی یافت می شوند؛ بنابراین، بررسی تمام وجوده برای یافتن معنی موجود در آن ها ضروری است. در نشانه سازی (فرایند پرکنش ساخت نشانه در تعاملات اجتماعی) نشانه ها به جای این که صرفاً مورد استفاده قرار بگیرند، ساخته می شوند. در واقع تاکید بر نشانه سازی به جای استفاده از نشانه یکی از چند ویژگی است که نظریه نشانه شناسی اجتماعی را زدیگر نظریه های نشانه شناسی متمایز می سازد. در نشانه شناسی اجتماعی افراد با ماهیت اجتماعی خود و با استفاده از منابع فرهنگی موجود که به گونه ای اجتماعی ساخته شده اند - در فرایند نشانه شناسی و رویکرد نشانه شناسی اجتماعی در رابطه با مساله بازنمود به دو اصل معتقد است: «اصل وضوح» و «قاعده تناسب». افراد برای برقراری ارتباط و ساختن پیام خواهان حد اکثر وضوح در هر موقعیت خاص هستند. آن ها از دال هایی استفاده می کنند که بیش ترین میزان رسانایی را برای مخاطبان شان

نشانه‌شناسی اجتماعی تصویر و ابعاد آن

تصویر همانند سایر شیوه‌های نشانه‌ای برای این که بتواند چون نظام ارتباطی کاملی عمل کند باید چند شرط بازنمودی و ارتباطی را بقرار کند. برای این منظور نشانه‌شناسی اجتماعی از مفهوم نظری فران نقش-که مایکل هلیدی مطرح کرده است-استفاده می‌کند. سه فران نقشی که هلیدی مطرح کرده به ترتیب فران نقش‌های اندیشگانی^۱ و بین فردی^۲ و متنی^۳ نام دارند. بسیاری از پژوهشگران از نشانه‌شناسی اجتماعی برای تحلیل نشانه‌های تصویری استفاده کرده‌اند. به خصوص، کرس و لیوون (۱۹۹۶)، در کتاب «خوانش تصاویر» نشانه‌شناسی اجتماعی تصویر و جنبه‌ها و کارکردهای آن را معرفی می‌کنند. اساس این شیوه بر پایه سه فران نقش که در زبان‌شناسی نقش‌گرای هلیدی برای شناخت نقش‌های متفاوت زبان طرح شده، گذاشته شده است؛ آن‌ها سه فران نقش برای تصویر قابل می‌شوند: ۱) معنای بازنمودی (اندیشگانی)؛ ۲) معنای تعاملی (بین فردی)؛ ۳)

معنای ترکیبی (متن). نشانه‌شناسی اجتماعی تصویر سعی در فراهم آوردن توصیف‌های مفید کاربردی درباره ساختارهای ترکیبی مهمی است که در طول تاریخ نشانه‌شناسی تصویری غرب به صورت اصول رایج درآمده است. علاوه بر این کرس و لیوون با مطرح کردن و دسته‌بندی کردن این مباحث سعی دارند که، به تحلیل چگونگی استفاده از این اصول در تولید معنی در آثار طراحان و تصویرگران معاصر پردازنند. البته، کرس و لیوون معتقد هستند، دستور طراحی بصری، که در کتاب «خوانش تصویر» معرفی می‌شود، دستوری جهانی یا به تعبیری همگانی نیست. زبان تصویر برخلاف آن‌چه پنداشته می‌شود، زبانی واضح نیست که در سرتاسر جهان به یک شیوه تفکیک شده باشد. بلکه این زبان دارای ویژگی‌های فرهنگی خاص است. در ادامه، به معرفی اجمالی ویژگی‌های این سه فران نقش می‌پردازیم؛ ولی باید توجه داشت کاربرد نظریه «نشانه‌شناسی اجتماعی تصویر» در این بحث فقط از جهت استفاده از اصطلاحات این نظریه در تحلیل تصاویر است. روش نشانه‌شناسی اجتماعی تصویر یک روش خوب‌سند نیست و تنها شیوه‌ای برای درک تصاویر بر مبنای یک نظریه مرتبط با

داشته باشد. هم‌چنین، سازنده نشانه تلاش می‌کند که دال را آن‌گونه ارایه دهد که به خوبی معنی مدلول را انتقال دهد. به عبارت دیگر، بر اساس قاعده تناسب واصل وضوح، شکل باید ویژگی‌ها لازم را برای حمل معنی مورد نظر داشته باشد (همان: ۶۶). هم‌چنین، نشانه‌شناسی اجتماعی سه جنبه کلیدی دارد که لیوون در کتاب «نشانه‌شناسی اجتماعی» و هم‌چنین، کرس در کتاب «نشانه‌شناسی اجتماعی از نظری تا کاربرد» در رابطه با آن صحبت می‌کنند. این سه جنبه کلیدی گفتمان، ژانر و وجه است.

-**گفتمان**^۴: اصطلاحی که نشانه‌شناسان اجتماعی از گفتمان به کار می‌برند برگرفته از فوکو است که می‌گوید: «گفتمان‌ها دانش‌های به لحاظ اجتماعی بر ساخته در باب برخی ابعاد واقعیت هستند؛ یعنی این دانش‌ها در بافت اجتماعی حاضر در بافت، سازگار می‌شوند» (کرس، ۱۳۹۲: ۶۷). گفتمان‌ها متابع معنایی موجود در هر جامعه می‌باشند که از طریق آن‌ها می‌توان جهان را از نقطه نظر اجتماعی و طبیعی و یاد رسطحی وسیع تر دریافت کرد (همان: ۱۴۰).

- **ژانر**^۵ : ژانر به عنوان یکی از اصطلاحات کلیدی در نظریه نشانه‌شناسی اجتماعی به پیدایش و شکل‌گیری سازمان‌ها، فعالیت‌ها و تعاملات اجتماعی اشاره دارد. ژانر با تبدیل دانش موجود که به صورت نظری و انتزاعی است، به کنش و تعاملات اجتماعی جامعه عمل می‌پوشاند و با نجام چنین عملی به دانش مخصوص در هر زمینه عنوانی خاص اطلاق می‌کند. در واقع، رویدادهای متفاوت با توجه به فعالیت‌هایی که در طی آن‌ها انجام می‌پذیرند، با عنایون خاصی مورد خطاب قرار می‌گیرند (Kress, 2009: 140).

- **وجه**^۶ : وجه نیز با داشتن قابلیت‌های متفاوت و با توجه به نیات شخص بليغ و طراح و با ایجاد تاثيرات هستی شناسان خاص به معنی بعدی مادی می‌بخشد (Ibid: 141). وجهی که در این پژوهش با آن مواجه هستیم وجه تصویری است و این تصویر از نوع تصاویر واقعی نیست؛ بلکه تصویرسازی‌هایی است که به هدف تجسم تصویری روایات کتاب‌های داستانی نوجوان ساخته شده است.

فرانقلش تعاملی

ارتباط تصویری نوعی دیگری از تعامل رانیز شکل می‌دهد؛ یعنی تعاملی که میان تولیدکننده و بیننده تصویر وجود دارد. هر شیوه نشانه‌ای باید رابطه اجتماعی خاصی میان تولیدکننده و بیننده برقرار کند. تعامل بین تولیدکننده تصویر و مخاطب آن در اکثر مواقع، تعاملی باوسطه از طریق وجه تصویر است. چون تولیدکننده به طور واقعی، مخاطبان واقعی خود را نمی‌بیند، درنتیجه، مجبور خواهد بود تصویری ذهنی از بینندگان و تفسیر آن‌ها خلق کند. در این میان، توجه به سه عامل در تصویر می‌تواند در برداشت مازنیت تولیدکننده تصویر راه‌گشاشد. این سه عامل عبارتنداز: تماس، فاصله اجتماعی، زاویه دید.

-تماس: هنگامی که شرکت‌کننده بازنمود شده به بیننده نگاه می‌کند، مسیر نگاه او برداری را شکل می‌دهد که او را به بیننده متصل می‌سازد. تماسی که در این حالت برقرار می‌شود، تماسی تخیلی است. در نشانه‌شناسی اجتماعی این تصویرها «تقاضا» نامیده می‌شوند. در این تصویرها، نگاه مستقیم شرکت‌کننده بازنمود شده و در صورت وجود ایما و اشاره، او از بیننده تقاضا می‌کند که وارد نوعی ارتباط تخیلی با او شود. بعضی تصویرها مرا غیرمستقیم خطاب می‌کنند. در این موقع، بیننده فاعل نگاه فرد درون تصویر است نه مفعول. در چنین تصویرهایی، ارتباط چشمی میان شرکت‌کننده بازنمود شده و بیننده وجود ندارد. در این جای بیننده مانند رهگذری است که دیده نمی‌شود؛ اما وقایع اطرافش را به دقت تماشا می‌کند. این نوع تصویرها را «عرضه» می‌نامیم. چون این تصویرها اطلاعاتی از شرکت‌کننده بازنمود شده را مانند منبع اطلاعاتی برای بیننده عرضه وارایه می‌دهند (کرس و لیوون، ۱۳۹۵: ۱۶۸).

-فاصله اجتماعی: آن‌چه در این جا منجر به ایجاد معانی خاص می‌شود، نوع نمایی است که تصویر بر اساس آن ارایه می‌شود. این نما شامل نمای بسته، متوسط و بازمی‌شود. هر کدام از این هامی‌توانند ارتباطی خاص میان بیننده و شرکت‌کننده درون تصویر ایجاد کنند. در نمای بسته، تمرکز بر روی

موضوع بدست می‌دهد؛ بنابراین، نظریاتی که در تحلیل تصویر به کار گرفته خواهد شد، متناسب با موضوع مورد بررسی و پرسش‌های پژوهش انتخاب می‌شوند و هدف از معرفی «نشانه‌شناسی اجتماعی تصویر» در این قسمت، همان طور که گفته شد، تا جایی است که استفاده از این ویژگی‌ها بتواند در تحلیل نمونه‌ای پژوهش راه‌گشا باشد.

فرانقلش بازنمودی

هر شیوه نشانه‌ای باید به نحوی تجربه‌های روزمره انسان‌ها را منعکس سازد که گویی خود انسان‌ها آن‌ها را تجربه می‌کنند؛ به عبارت دیگر، این فرانقلش باید اشیا و روابط میان آن‌ها را در جهانی خارج از نظام بازنمودی ارایه دهد. برای انجام این کار شیوه‌های نشانه‌ای چندین گزینه در اختیار ما قرار می‌دهند. در نشانه‌شناسی اجتماعی به این دو شیوه، بازنمودهای

روایی و بازنمودهای مفهومی گفته می‌شود.

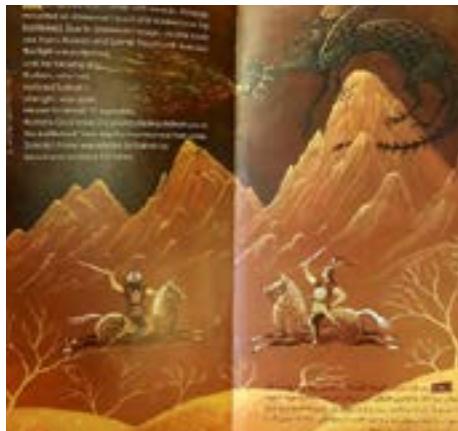
هنگامی که شرکت‌کنندگان در تصویر از طریق بردار به یک دیگر متصل می‌شوند و در حال انجام دادن عملی بریک دیگر یا برای یک دیگر هستند؛ ساختارهای روایی نامیده می‌شوند. در چنین تصاویری نوعی از الگوهای برداری دیده می‌شود. الگوهای مفهومی در مقابل ساختارهای روایی قرار دارند. در الگوهای مفهومی شرکت‌کنندگان را با توجه به دسته‌بندی، ساختار، معنی یا از نظر جوهره ثابت و پایدارشان بازنمود می‌کنند؛ در حالی که، الگوهای روایی به ارایه کنش‌ها، رویدادها، فرآیندهای متغیر و ترکیب‌بندی‌های مکانی گذرا می‌بردازند (کرس و لیوون، ۱۳۹۵: ۸۷). در نشانه‌شناسی اجتماعی اصطلاح «شرکت‌کنندگان» می‌توانند جایگزینی برای واژگان «اشیا» و «عناصر» در تعریف ارایه شده باشد. تصویرها و دیگر گونه‌های بصری دونوع شرکت‌کننده را دربر می‌گیرند. «شرکت‌کنندگان بازنمود شده» و «شرکت‌کنندگان گذرا». شرکت‌کنندگان بازنمود شده همان افراد، مکان‌ها و اشیا می‌هستند که در تصویر نمایش داده می‌شوند. شرکت‌کنندگان گذرا نیز تولیدکننده و بیننده‌هایی هستند که از طریق تصویر باهم ارتباط برقرار می‌کنند. شرکت‌کنندگان گذرا، انسان‌های واقعی هستند که در نهادهای اجتماعی تصاویر را تولید و تفسیر می‌کنند (همان: ۱۰۵).

را به خود جلب کنند. در تصویر، عناصر می‌توانند در پیش‌زمینه یا پس‌زمینه قرار بگیرند، دارای اندازه‌های گوناگون باشند، با کنتراست‌های متفاوت نمایش داده شوند، با وضوح متفاوت نشان داده شوند و... هم‌چنین، ترکیب‌بندی یک تصویر به درجات گوناگون می‌تواند عناصر درون صفحه را بر جسته سازد (کرس ولیوون، ۱۳۹۵: ۲۷۷).

قاب‌بندی: سومین عنصر در ترکیب‌بندی تصویری قاب‌بندی است. البته، این ویژگی در تمام تصاویر وجود ندارد. حضور یا عدم حضور ابزارهای قاب‌بندی می‌تواند عناصر درون تصویر را به یک دیگر مرتبط سازد یا از هم جدا کند. مثلاً، تصاویر کمیک استریپ‌ها مثال روشنی برای مفهوم قاب‌بندی تصویری است. بحث قاب‌بندی در نمونه‌ای این تحقیق صادق نیست.

تحلیل نمونه‌ها

نمونه اول (نمونه‌ای از تجلی ادبیات ایران یا زبان فارسی)

نمونه ۱ - (یوسفی، ۱۳۹۴ الف: ۱۵-۱۶). (نگارندگان).

این تصویرگری از کتاب «رستم و سهراب» به تصویرگری فرهاد جمشیدی انتخاب شده است. این کتاب روایتی از داستان رستم و سهراب است که از شاهنامه فردوسی اقتباس شده است. شرکت‌کنندگان بازنمود شده در این تصویر، رستم و سهراب سوار بر اسب و افراسیاب سوار بر اهریمن در بالای صفحه است. فرانش بازنمودی: بازنمود در این تصویر از نوع بازنمود روایی است و کنش اصلی از طریق برداری که از جهت نگاه رستم و سهراب به وجود آمده است، قابل تشخیص است. فرانش تعاملی یا

جزییات تصویر است و فاصله‌ای از نوع «فاصله شخصی نزدیک» است. در نمای متوسط، فرد یا عناصر شرکت‌کننده به صورت کامل بدون نمایش جزییات دقیق به نمایش درمی‌آید؛ پس فاصله‌ای از «فاصله شخصی دور» است. در نهایت، در نمای باز، فرد فضای کوچکی از تصویر را شغال می‌کند و بیشتر تصویر محیط اطراف اوست و این نوع فاصله «فاصله عمومی» نامیده می‌شود (همان: ۱۶۰).

زاویه دید: عامل دیگری به نام انتخاب پرسپکتیونیز وجود دارد که باعث ایجاد ارتباط میان شرکت‌کنندگان بازنمود شده و بیننده می‌شود. در واقع، زاویه دید به بیننده امکان می‌دهد اشخاص، مکان‌ها و اشیای داخل تصویر را ز بالا، پایین یا هم‌سطح چشم ببیند و همین طور از روبرو، کنار یا پشت. زاویه‌های دید مختلف می‌توانند معانی مختلفی را به طور ضمنی و بالقوه به مخاطب برسانند. از دوره رنسانس تاکنون، دونوع تصویر در فرهنگ غرب وجود داشته است. «تصاویر شخصی ذهنی» و «تصاویر غیرشخصی عینی» (همان: ۱۸۳).

فرانش متنه

آن‌چه الگو فرانش بازنمودی و تعاملی را تکمیل می‌کند، عنصر سومی است که فرانش متنه را شکل می‌دهد و آن را «ترکیب‌بندی عناصر» نیز می‌توان نامید. منظور از ترکیب‌بندی یا چیدمان در نشانه‌شناسی اجتماعی همان ساختاری است که عامل ایجاد ارتباط میان عناصر بازنمودی و گذرا می‌شود و در نهایت، این دو الگورادر قالب مجموعه‌های معنی دار در هم می‌آمیزد. ترکیب‌بندی می‌تواند معنای بازنمودی و گذرا تصویر را به شیوه به هم پیوسته به یک دیگر مرتبط سازد. این شیوه عبارتند از: ارزش اطلاعاتی، بر جستگی، قاب‌بندی.

ارزش اطلاعاتی: قرارگیری عناصر موجود در تصویر باعث می‌شود تا هر یک از عناصر نسبت به یک دیگر دارای ارزش اطلاعاتی خاصی باشد. چنان‌چه عناصر در سمت چپ یا راست، بالا و پایین، حاشیه و مرکز قرار گیرند، بر مفهوم تصویر تاثیرگذار هستند.

بر جستگی: عناصر درون تصویر به گونه‌ای در تصویر ظاهر می‌شوند که به درجات گوناگون توجه بینندگان

دارد که یکی از سبک‌های نقاشی معاصر ایران است که موضوع‌هایی رزمی و مذهبی به خصوص نبرد رستم و سهراب در تصویرگری‌های این مکتب قابل مشاهده است. به خصوص، تصویرگری چهره و اندام و لباس‌های رستم و سهراب. هم‌چنین، اسب‌ها یشان شباهت بسیاری به این شخصیت‌ها در نقاشی‌های قهوه‌خانه‌ای دارند؛ ولی طبیعت‌پردازی و صحنه‌سازی تاثیرگرفته از مکاتب نگارگری قدیمی‌تر است. علاوه بر این در تصویرگری اهریمن و افراسیاب شاهد سبکی هستیم که در فرهنگ نگارگری ایرانی تاکنون، سابقه نداشته است و تصویرگر برای نشان دادن نمادین عنصر شر از منبع فرهنگی و تصویری دیگری که در جهت شفافیت و صراحةً هر چه بیش‌تر و در واقع، در جهت رعایت «اصل و ضوح» موضوع باشد، استفاده کرده است. «ژانر» این تصویر فرهنگی و «وجه» ارتباط، تصویری و «گفتمنی» که این کتاب و در پی آن تصویرگری‌های آن در پی گرفته است؛ گفتمنی حمامی و قهرمانی است.

نمونه دوم (نمونه‌ای از تجلی اساطیر ایران باستان) :

نمونه - ۲ (یوسفی، ۱۳۹۴: ۲۱).

این تصویرگری از کتاب «روزی به نام سده» به تصویرگری علی خدایی انتخاب شده است. این کتاب روایتی اساطیری از کشف آتش توسط هوشنگ پیشدادی است. لحظه‌ای که در این تصویر به تصویر درآمده، لحظه‌ای است که هوشنگ سنگی را برای کشتن ماری پرتاپ می‌کند و از برخورداری این سنگ با سنگ بزرگ‌تر جرقه‌ای ایجاد شده و منجر به کشف

ارتباط شرکت‌کنندگان بازنمود شده و گذرا: تماس‌یا نوع نگاهی که شرکت‌کنندگان بازنمود شده در تصویر دارند، از نوع نگاه «عرضه» است و هدف تصویرگر ارایه اطلاعات به بیننده تصویر است. در ابطه با فاصله اجتماعی، نمادر این تصویر از نوع نمای کامل‌باز است و فاصله اجتماعی «عمومی» است. این فاصله مخاطب را قادر می‌سازد تا به صورت کامل شاهد ترجمان تصویری متن نوشتاری باشد. زاویه دید «عینی و غیرشخصی» است و تصویرگر هر آن چه درباره شرکت‌کنندگان بازنمود شده درون تصویر وجود دارد و برای درک روایت کافی است، با این نوع زاویه دید در اختیار بیننده قرار داده است. فرانش متین یا همان ترکیب‌بندی عناصر: ترکیب‌بندی این تصویر از نوع ترکیب‌بندی قرینه است و عناصر در دو طرف تصویر به طور مساوی پخش شده است. در ابطه بالرزش اطلاعاتی باید گفت، چون ترکیب‌بندی از نوع قرینه است، قرارگیری شرکت‌کنندگان اصلی در مرکز تصویر که به صورت قرینه مقابله هم قرار گرفته‌اند، باعث توجه بیش‌تر به مرکز تصویر می‌شود. در واقع، تمهدات تجسمی موجود در ترکیب‌بندی اثر نشان از زاویه دیدی دارد که در نگارگری ایرانی شاهدان هستیم. تمهدات تجسمی مجموعه‌ای از عوامل تجسمی از قبیل عناصر بصری یا تصاویر است که به قصد رساندن یک تاثیر یا مجموعه‌ای از تأثیرات خاص به کار می‌رود (مهریزاده، ۱۳۹۴: ۷). بر جسته‌سازی در این تصویر از طریق نقاط سفیدی که در مرکز تصویر بر روی لباس و اسب‌های دو مبارز قابل رؤیت است، انجام گرفته و نگاه بیننده را به سمت خود جلب می‌کند.

در زمینه بافت فرهنگی و آگاهی از منابع نشانه‌ای که تصویرگر به آن‌ها رجوع کرده، باید گفت که، رزم رستم و سهراب از داستان‌های مشهور شاهنامه است که در دوره‌های مختلف و مکاتب گوناگون نگارگری ایرانی مورد توجه قرار گرفته و به تصویر درآمده است. پس تصویرگر منابع نشانه‌ای فراوانی برای تصویرگری در اختیار داشته است که با توجه به علاقه و به تناسب گروه‌سنی مخاطب خود دست به انتخاب منبع نشانه‌ای خود زده است که این امر نشان از رعایت «قاعده تناسب» دارد. در اینجا پردازش تصاویر بیش‌ترین ارجاع را به سبک نقاشی قهوه‌خانه‌ای

است که تصویرگر از آن الهام گرفته است. در اینجا، ما برخلاف منبع الهام که شامل یک سری نقوش تکرنگ و انتزاع محض است، شاهد ایجاد فضایی نوباستفاده از رنگ‌گذاری‌ها، بافت‌ها و نقوشی متنوع الهام گرفته از نقاشی‌مدرن هستیم که بیشتر هدف‌شان تاکید بر وجود زیبایی‌شناسانه رنگ و یارایه انتزاعی عناصر شناخته‌شده تصویری است. پس مطابق بحث نظریه نشانه‌شناسی اجتماعی در اینجا، تصویرگر منابع نشانه‌شناختی را به منظور تولید کنش‌های ارتباطی جدید و با توجه به علاقه خود با رجوع انگیخته به بی‌شمار منابع فرهنگی و نشانه‌ای به وجود آورده است. هم‌چنین، تصویرگر این انتخاب را با توجه به «اصل وضوح» و «قاعده تناسب» بدکاربرده است؛ که به بهترین و مناسب‌ترین شکل بتواند فضای داستان را - که فضایی اساطیری و ماقبل تاریخی دارد - به مخاطب خود انتقال دهد. «ژانر» این تصویر فرهنگی، «وجه» ارتباط، تصویری و «گفتمانی» که این کتاب و در پی آن تصویرگری‌های آن در پی گرفته است، گفتمانی اساطیری است.

نمونه سوم (نمونه‌ای از تحلی آداب و رسوم، سنت‌ها و آیین‌ها):

نمونه ۳ - (جوکار، ۱۳۹۰: ۱۸).

این تصویرگری از کتاب «دست‌هایش بوی گل می‌داد» به تصویرگری هدی عظیمی انتخاب شده است. این تصویرگری از کتاب «دست‌هایش بوی گل می‌داد» به تصویرگری هدی عظیمی انتخاب شده است.

آتش و خوشحالی مردم می‌شود. بازنمودهای تصویر از نوع بازنمود روایی است و تعامل اصلی در این تصویر تعاملی است که بین شرکت‌کنندگان بازنمود شده که بردارهای متعددی را تشکیل داده‌اند، شکل‌گرفته است.

فرانقلش تعاملی: تماس و نوع نگاهی که شرکت‌کنندگان بازنمود شده در تصویر دارند، از نوع نگاه «عرضه» است و تصویر اطلاعاتی از شرکت‌کننده بازنمود شده را مانند یک منبع اطلاعاتی برای بیننده عرضه وارایه می‌دهد. در این تصویر فاصله‌ای که تولیدکننده تصویر به مخاطب از شرکت‌کنندگان بازنمود شده ارایه می‌دهد، از نوع فاصله اجتماعی عمومی و نمای باز است. زاویه دیدی هم که تصویرگر برای ارایه موضوع انتخاب کرده، زاویه دید عینی و غیرشخصی است که در این نوع زاویه دید، قواعد واقع‌گرایانه پرسپکتیو تک نقطه‌ای رعایت نمی‌شود و تصویرگر هر آن‌چه درباره شرکت‌کننده بازنمود شده درون تصویر وجود دارد و برای درک روایت کافی است، با این نوع زاویه دید در اختیار بیننده قرار داده است.

فرانقلش متنی: ترکیب‌بندی از نوع ترکیب‌بندی مرکزی است. عنصر آتش در وسط تصویر و سایر عناصر و شرکت‌کنندگان گردآورده این عنصر مرکزی در فضای تصویر انتشار یافته‌اند. بر جسته‌ترین شرکت‌کننده تصویر، آتش است که بر جستگی این عنصر از آن جایی در تصویر قابل تشخیص است که تیره‌ترین و شاخص‌ترین رنگ تصویر، یعنی سیاه که بیشتر از همه رنگ‌های تصویر خودنمایی می‌کند، به سان یک بردار یا پیکان در قدر تصویر قرار گرفته است.

در رابطه با منابع نشانه‌ای که تصویرگر به آن‌ها رجوع کرده، باید گفت که تصویرگر منابع نشانه‌ای خود را بالهای از میراث تصویری باقی‌مانده از نقاشی‌های دوران نوسنگی و دوره پارتی تصویرگری کرده است (تأثیر از دیوارنگارهای غار دوشله لرستان در فضای سیاه بالای تصویر و تأثیر از نقاشی‌های پارتی در کل تصویر)، اما طبیعتاً شکل ارایه این تصویرگری‌ها با توجه به زمینه اجتماعی و زمانه‌ای که این اثر در آن تصویرگری شده است، متفاوت از منابع نشانه‌ای

این کتاب، حکایتی است از دوران کهن ایران زمین درباره ازدواج یک پادشاه بادختری که دست هایش بوی گل می داد. در این کتاب، به دوران خاصی از تاریخ اشاره نشده است؛ ولی در جای جای این کتاب (هم در متن و هم در تصویرگری) اشاره به سرم و رسومات ازدواج در ایران می شود. در این تصویر، شاهد لحظه مراسم خواستگاری و بله برون هستیم. شرکت کنندگان بازنمود شده در این صحنه، علاوه بر پادشاه که دسته گل و شیرینی به دست دارد، یکی از ملازمان پادشاه نیز است که با سینی حامل یک کله قند و یک جلد قرآن و یک جعبه جواهرات پشت سر داماد وارد منزل عروس می شود. لباس هایی که شرکت کنندگان در این تصویر به تن دارند، نشانه هایی از دوران مختلف در فرهنگ ایرانی، ولی بیشتر نشان از دوران قاجار دارد. این شباهت در کلاهی که بر سر شاه و همراهش تصویرگری شده که متعلق به پادشاهان قجری است و همچنین، در فرم تزیین ریش و لباس ملازم، به خوبی قابل تشخیص است. بازنمود در این تصویر از نوع بازنمود مفهومی است. چون برداری که شرکت کنندگان و عناصر داخل صفحه را به هم وصل کند، وجود ندارد؛ و شرکت کنندگان به صورت نمادین با توجه به عناصر تصویری که نشان گر نقش آنها در این تصویر است، بازنمایی شده اند. می توان برداشت کرد که رویداد، در قابی بزرگ تراز تصویر به وقوع خواهد پیوست.

فرانش تعاملی: تماس و جهت نگاه شرکت کنندگان بازنمود شده در تصویر به سمتی خارج از کادر تصویر است که باعث به وجود آمدن نگاهی از نوع «عرضه» می شود. در این تصویر، نمایی که تولید کننده تصویر به مخاطب از شرکت کنندگان بازنمود شده ارایه می دهد نمای متوسط و «فاصله اجتماعی نزدیک» است که بیننده را بیش تراز نمای باز وارد جزییات داستان می کند. زاویه دیدی هم که تصویرگر برای ارایه موضوع انتخاب کرده زاویه دید شخصی و ذهنی است که مخاطب را مجبور به دیدن اجزا وزوایایی از تصویر می کند که تصویرگر انتخاب کرده است و تا حدودی، قواعد پرسپکتیو تک نقطه‌ای در تصویر رعایت شده است.

فرانش متنی: ترکیب بندی این تصویر از نوع غیر

قرینه است و نقطه مرکزی تصویر در سمت چپ تصویر است؛ یعنی جایی که دماماد با گل و شیرینی قرار دارد. بر جسته سازی در این تصویر، از طریق اندازه بزرگ تر شرکت کننده اصلی و در پیش زمینه قرار گرفتن او انجام شده که باعث جلب توجه به سمت چپ کادر می شود. در زمینه بافت فرهنگی و زمینه اجتماعی اثر و آگاهی از منابع نشانه ای که تصویرگر به آن ها رجوع کرده، باید گفت که تصویرگر منابع نشانه ای خود را با رجوع به میراث تصویری باقی مانده از دوران مختلف به خصوص، دوران قاجار به دست آورده و آن ها را در زمینه اجتماعی که اثر در آن به وجود آمده - یعنی دوران معاصر - ارایه داده است. در اینجا، تصویرگر منابع نشانه شناختی را به منظور تولید کنش های ارتباطی جدید به کار برد و به جای استفاده از نشانه ها در معنای همیشگی خود، در استفاده از آن ها وارد فرایند نشانه سازی شده است. مثلاً در این تصویر، تصویرگر کلاه پادشاهان قجری را در معنای سمبولیک تاج یک پادشاه به کار نبرده است؛ بلکه این نشانه به دلیل ارجاع بیننده تصویر به متون تاریخی برای پذیرش این مساله که شخصیت اصلی داستان شاهی از شاهان ایران زمین در دوره ای از تاریخ بوده است، انجام شده است. هم چنین، این ارجاع تاریخی با همنشینی عناصری چون کراوات پادشاه و به دست گرفتن گل و شیرینی باسته بندی دوران معاصر نشان دهنده این موضوع است که تصویرگر با استفاده از منابع فرهنگی موجود که به گونه ای اجتماعی ساخته شده اند، نشانه های جدیدی را ایجاد کرده است. در اینجا، تمام عناصر تصویر از شرکت کنندگان اصلی گرفته تا عناصر فرعی چون کله قند، قرآن، گل و شیرینی، طرز لباس پوشیدن و جزییات تصویر در جهت هر چه بهتر، روشن تر و روان تر نشان دادن روایت داستان و در جهت رعایت «اصل وضوح» انجام شده است. انتخاب های تصویرگر هم به صورت اختیاری از بین انبوه نشانه هایی که در امر ازدواج و رسومات مربوط به آن در ایران رایج است و با توجه به «قاعده تناسب» انجام گرفته است. گفتمانی که این کتاب و در پی آن تصویرگری های آن در بی گرفته است؛ گفتمانی مربوط به بازنمایی آداب و رسوم مردم ایران است که در بین مردم در نقاط مختلف ایران، البته، شاید با

تفاوت‌های اندک، ولی به طور کلی رواج دارد.

نتیجه‌گیری

همان‌طور که در سطور پیشین آمده هویت فرهنگی جزیی از مولفه‌های اصلی هویت ملی در هر سرزمینی است و خود بحث هویت فرهنگی نیز شامل عناصر و مولفه‌های گوناگونی است که در ابسطه با سرزمینی که موضوع بحث است، این مولفه‌ها تغییر می‌کند. در این پژوهش، با توجه به بررسی کتاب‌های نمونه تحقیق، سه عنصر اصلی برای معرفی هویت فرهنگی مد نظر قرار گرفت. عامل اول، زبان که در آثار نشر و نظم مشهوری که در زمرة فرهنگ ایران در ادوار مختلف تاریخ ایران ثبت شده است، تجلی پیدا کرده است. عامل دوم، اساطیر ایران باستان، عامل سوم، آداب و رسوم، سنت‌ها و آیین‌ها است که از آن‌ها به مثابه میراث فرهنگی ایران نامبرده می‌شود. در این پژوهش، سه نمونه از تصاویر کتاب‌های نوجوان شرکت‌کننده در انجمن فرهنگی ناشران کتاب‌کودک و نوجوان درده ۹۰ که هر کدام معرفی یکی از سه دسته شناسایی شده بازنمایی هویت فرهنگی در تصاویر کتاب‌های نوجوان بود، با استفاده از روش نشانه‌شناسی اجتماعی، هم‌چنین، به کمک روش «نشانه‌شناسی اجتماعی تصویر» بررسی شد.

همچنین، علاوه بر تحلیل موضوعی و ساختاری تصاویر، نشان دادیم که طراحان چگونه از میان منابع نشانه‌ای و فرهنگی انسوبه موجود، دست به انتخاب‌هایی متناسب با بافت اجتماعی، گفتمان و ژانری که اثر در آن ارایه خواهد شد، می‌زنند. همان‌طور که در تصویر کتاب رسنم و سهراب و جشنی به نام سده دیدیم تصویرگر با الهام از فضای مکاتب نگارگری ایرانی در دوره‌های مختلف از سبک دیوارنگاره‌های پارتبی گرفته تا نقاشی قهوه‌خانه‌ای و تلفیق آن با سبک‌های تصویرگری معاصر، سعی در بازنمایی فضایی اصیل دارد؛ که هم مطابق با فرهنگ سنتی ایرانی باشد و هم بتواند فضای تصویری جدیدی را با توجه به زمینه اجتماعی و ژانر مخاطب اثر که کتاب داستانی نوجوان است، ایجاد کند. این انتخاب‌های اختیاری بر اساس علائق و رعایت اصل وضوح و قاعده تناسب انجام می‌گیرد. هم‌چنین، آن‌ها این نشانه‌های جدید را با فرایند نشانه‌سازی در بافتی که تصویر در آن

پی‌نوشت

1. Social semioti
2. Gunther Kress
3. Theo van Leeuwen
4. Micheal Halliday
5. Discourse
6. Genre
7. Mood
8. The ideational metafunction
9. The interpersonal metafunction
10. The textual metafunction

منابع

- آشنا، حسام الدین و روحانی، محمدرضا (۱۳۸۹). هویت فرهنگی ایرانیان از رویکردهای نظری تامولفه‌های بنیادی، *تحقیقات فرهنگی ایران*، شماره ۲۰، ۱۵۷-۱۸۳.
- احمدی، حمید (۱۳۸۸). *بنیادهای هویت ملی ایرانی*. تهران: ارتباطات اسلامی.
- امامی، راضیه و حیدری، محمدحسین (۱۳۹۵). *جایگاه هویت فرهنگی در نظام آموزش و پرورش ایران با تأکید بر «هنر»، با اسناد*. شیعه، شماره ۲۹، ۹۷-۱۲۸.
- ثلاثی، محسن (۱۳۷۹). *جهان ایرانی و ایران جهانی*. تهران: مرکز..
- جمشیدی، طاهره (۱۳۹۷). *مطالعه ویژگی‌های بصری در تصویرسازی کتب کودک و نوجوان (دهه ۸۰)*. با تمرکز بر داستان‌های شاهنامه، پایان‌نامه کارشناسی ارشد تصویرسازی، بابل: موسسه آموزش عالی طبری بابل، دانشکده هنر و معماری.

- Thesis, Islamic Azad University, Central Tehran Branch, Faculty of Arts, Art Research. (Persian in Text) .
- Emami, R & Heydari, M (2017); The Position of Cultural Identity in Iran's Education System with an Emphasis on "Art", *Shia Women's Quarterly*, Autumn and Winter, No. 29. pp. 128-97. (Persian in Text) .
- Geranpayeh, B (1997). *Society and Culture*, Tehran: Sharif Publishing. (Persian in Text) .
- Hafez Nia, M (2008); *Political Geography of Iran*, Tehran: Samt. (Persian in Text)
- Jamshidi, T (2017). *The Study of Visual Characteristics in the Illustration of Books for Children and Teenagers (80s) with a Focus on the Stories of the Shahnameh*, Tabari Institute of Higher Education, Faculty of Architecture and Art, MA, Illustration. (Persian in Text) *ment*, 16(47), 505-522. (Text in Persian).
- Jewitt & Bezemer, J (2009). *Social Semiotics. In: Handbook of Pragmatics: Installment*. Jan-Ola Östman, Jef Verschueren and Eline Versluys (eds). Amsterdam: John Benjamins
- Jokar, M (2019); *His Hands Smelled of Flowers*, Tehran: Scientific and Cultural Publications. (Persian in Text).
- Kress, G. (2009) *Multimodality Representation: A Social Semiotic Approach to Contemporary Communication*, London, Routledge.
- Kress, G. & T. Van Leeuwen (1996). *Reading Images: The Grammar of Visual Design*.London: Routledge. (Persian in Text).
- Mehdizadeh, A. (2016). The comparative study of The Miraj miniature paintings between the Khamseh of Nizami and the Falnameh of Tahmasebi. *Jelve-y Honar(Glory of Art)*, Alzahra Scientific Quarterly Journal, 7(2), 5-16.(Persian in Text)
- Mir Rahimi, M (2017); *Representation of Mythical Identity in the Illustration of Children's Books of the Age Group (B and C) of the 90s of Iran*, Tehran University of Science and Culture, Master's degree, art research field. (Persian in Text).
- Razi, H (2012); *A Research on the Chronology and Festivals of Ancient Iran*, Tehran: Behjat. (Persian in Text).
- Ravasani, Sh (2008); *Social Contexts of National Identity*, Tehran: Center for Archeology of Islam and Iran. (Persian in Text).
- Salasi, M (1999); *Iranian World and globalist Iran*; Tehran: Nahr-e-Karzan. (Persian in Text).
- Semenenko, A (2016); *The Texture of Culture : an Introduction to Yuri Lotman's Semiotic Theory*. Hossein Sarfaraz. Tehran: Scientific and Cultural Publishing Company. (Persian in Text).
- Yousefi, M. (2014). *Rostam and Sohrab*, Tehran: Khaneye Adabiat. (Persian in Text).
- Yousefi, M.(2014). *A Celebration Named Sadeh*, Tehran: Khaneye Adabiat. (Persian in Text).
- Van Leeuwen, T. (2015). *Introducing Social Semiotics*, Mohsen Nobakht, Tehran: Scientific Publication. (Persian in Text).
- Waldrep, J (2006) *Effects of Globalization on Culture; American: Faculty of Baptist*.
- جوکار، مرضیه (۱۳۹۰). دست‌هایش بُوی گل می‌داد. تهران: علمی‌فرهنگی ..
- حافظنیا، محمد رضا (۱۳۸۱). *جغرافیای سیاسی ایران*، تهران: سمت.
- دالوند، شهناز (۱۳۹۴). *ویژگی تصویرگری کتاب‌کودکان و نوجوانان در داستان‌های حماسی*، پایان‌نامه کارشناسی ارشد پژوهش هنر، تهران: دانشکده هنر دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی.
- رضی، هاشم (۱۳۹۲). *پژوهشی در گاهشماری و جشن‌های ایران باستان*. تهران: بهجت.
- روسانی، شاپور (۱۳۸۰). *زمینه‌های اجتماعی هویت ملی*، تهران: مرکز باستان‌شناسی اسلام و ایران.
- سمنکو، الکسی (۱۳۹۶). *تاریخ پژوهش فرهنگ*: درآمدی بر نظریه نشانه‌شناسی یاوری لوتمان، ترجمه حسین سرفراز، تهران: علمی و فرهنگی.
- کاسییر، ارنست (۱۳۶۰). *فلسفه و فرهنگ*، ترجمه بزرگ نادرزاده، تهران: دانشکده علوم توانبخشی.
- کرس، گونتر (۱۳۹۲). *نشانه‌شناسی اجتماعی از نظری تاکاربرد: بازنمود چندوجهی رویکرد نشانه‌شناسی اجتماعی به موضوع ارتباط در عصر حاضر*, ترجمه رحمان صحرائگرد سجاد‌کبگانی، تهران: مارلیک..
- کرس، گونتروون لیوون، تنو (۱۳۹۵). *دستور طراحی بصري خوانش تصاویر*, ترجمه سجاد‌کبگانی، تهران: هنر نو.
- گرانپایه، بندیکت (۱۳۷۷). *جامعه و فرهنگ*, تهران: شریف.
- مهری‌زاده، علی‌رضا (۱۳۹۴). *مقایسه تطبیقی نگاره «معراج» در خمسه نظامی و فال‌نامه تهماسبی*, جلوه هنر، دوره ۷، شماره ۲۵-۱۶.
- میررحمی، مرضیه (۱۳۹۷). *بازنمود هویت اسطوره‌ای در تصویرسازی کتاب‌کودک گروه سنی (ب و ج) دهه ۱۹۰۰*. ایران، پایان‌نامه کارشناسی ارشد پژوهش هنر، تهران: دانشگاه علم و فرهنگ.
- ون لیوون، تنو (۱۳۹۵). *آشنایی با نشانه‌شناسی اجتماعی*, ترجمه محسن نوبخت، تهران: علمی.
- یوسفی، محمد رضا (۱۳۹۴ الف). *رسانید و سهراپ*, تهران: خانه‌ادبیات.
- یوسفی، محمد رضا (۱۳۹۴ ب). *جشنی به نام سده*, تهران: خانه‌ادبیات.
- ## References
- Ahmadi, H (2008); *The Basic of National Identity of Iran*, Tehran: Islamic Communications Publishing. (Persian in Text).
- Ashna, H & Rouhani, M (2008); Cultural identity of Iranians from Theoretical Approaches to Fundamental Components. *Iranian Cultural Research Quarterly*. Winter - number 12. 157-183. (Persian in Text).
- Cassirer, E (2016); *Philosophy and Culture*, Bozorg Naderzadeh, Tehran: Faculty of Rehabilitation Sciences. (Persian in Text)
- Dalvand, Sh (2014). *Characteristic of Book Illustration for Children and Teenagers in Epic Stories*, MA

Glory of Art

(Jelveh-y-honar)

Alzahra Scientific Quarterly Journal

Vol. 16, No. 1, Spring 2024, Serial No. 42

Research Paper

<http://jjhjor.alzahra.ac.ir/>

An Overview of the Representation of Iranian Cultural Identity in Illustrated YA Books Using Social Semiotics¹

Laleh Jahanbakhsh²

Received: 2023-03-07

Hassan Soltani³

Accepted: 2023-07-10

Mohammadreza Moridi⁴

Abstract

Illustrated books are among the most important cultural products made for the Young Adult age group which aim to represent the issues related to adolescent life in different literary genres. These literary genres are divided into different categories, such as textbooks, scientific books, poetry books, fiction, and translated fiction. The samples examined here are from the illustrated fiction genre. These books' unique feature of narrating stories from the heart of society and the culture from which they spring, can indirectly introduce young adults to fundamental concepts and issues such as the cultural identity of their Homeland. Cultural identity is by far one of the most meaningful constituents of the national identity of a country. Especially in the era of globalization and in the countries facing this phenomenon, understanding the components of identity, especially cultural identity, is considered vital for young adults. These categories encompass the G, D, and H rating categories (which include children's books, middle grade, and parental guidance ratings in the Iranian rating system) and overall the young adult category (ages ten to fifteen in Iran), which means they are at an age where they are curious about cultural and social phenomena around them as well as being at their most impressionable life stage. This review aims to introduce the components of the Iranian cultural identity and analyze how these components are represented in illustrated YA books. The methodology here is a descriptive-analytical approach, and the social semiotic method introduced by Gunther Kress and Theo Van Leeuwen is employed for visual analysis and semiotics;

1.DOI: 10.22051/JJH.2023.43144.1948

The Present Paper is Extracted from the PhD Thesis by Laleh Jahanbakhsh, Entitled: "A study of the representation of national identity in adolescent illustrated book (Case Study: Fiction Books Participating in Four Biennial Top Books of the Cultural Association of Children and Adolescent Book Publishers in the 90s)".

2- Laleh Jahanbakhsh, PhD Student of Art Research, FACULTY OF THEORETICAL SCIENCES & HIGHER ART STUDIES, Art University, Tehran, Iran, Corresponding Author.

Email: L.jahanbakhsh@student.art.ac.ir

3-Hassan Soltani, Associate Professor, Department of painting, Tehran Art University, Tehran, Iran

Email: soltani@art.ac.ir

4-Mohammadreza Moridi, Associate Professor, Department of Art Research, Faculty of Theoretical Sciences and Higher Art Studies, University of Art, Tehran, Iran

Email: moridi@art.ac.ir

however, it must be noted that, unlike other studies that solely focus on visual social semiotics introduced by the aforementioned in their book titled "Reading Images" when it comes to analyzing visual language, this paper will focus on this method to the extent that it is relevant to 'social semiotics.' The research samples are selected from the illustrated YA fiction books that were submitted to three cycles of the "Top Book of the Year Festival" organized by the Cultural Association of Children's Book Publishers in the 2010s. A total of 230 titles were selected by the biennial festival, 47 of which were considered cultural artworks. This article is based on Laleh Jahanbakhsh's dissertation titled "An Overview of the Representation of National Identity in Illustrated YA books. Case study: titles submitted to four biennial cycles at the "Top Book of the Year Festival" organized by the Cultural Association of Children's Book Publishers in the 2010s" under the supervision of Dr. Hassan Soltani, Tehran University of Art. Due to the word limit, this article focuses on three titles selected from the aforementioned category that discuss cultural identity. These titles were researched and analyzed using social semiotics, and the result is presented here. These titles were selected using purposive sampling. Each of the three titles represents an important component of cultural identity. The first component is language, which has been used in the most famous literary titles recorded in different periods of Iranian history as a part of Iranian culture. The second component is ancient Iranian mythological figures, which are widely discussed in titles such as Shahnameh (The Epic of Kings by Ferdowsi). The third component is customs, traditions, rituals, beliefs, and values, the sum of which is known as the cultural heritage of Iran. These titles were accessed in the field and also observed as photographs. This paper aims to answer three questions: Firstly, what are the components that make up the cultural identity that's represented in Illustrated YA books? Secondly, what are the cultural resources that illustrators use in their work? Thirdly, how do designers and illustrators use the available cultural resources concerning the context of the society in which they present their work? This research paper hypothesizes that many visual resources survive from many different art movements and cultural eras and are still available to this day. Designers and illustrators influenced by

contemporary visual trends can use these rich visual resources to introduce and familiarize their YA audience with the authentic Iranian visual culture in addition to creating new and innovative art that is in tandem with the demands and tastes of the culture, society, and the audience who would be consuming these new artworks. The research proved that three general categories were used more often by illustrators to introduce cultural identity in the sample books. The first component is language, which has been used in the most famous literary titles recorded in different periods of Iranian history as a part of Iranian culture. The second component is ancient Iranian mythological figures, and the third component is the customs, traditions, rituals, beliefs, and values, the sum of which is known as the cultural heritage of Iran. To answer the second and third questions, three picture samples were selected from the illustrated YA books. Each title reflected one of the three components of cultural identity when it was submitted to the Cultural Association of Children's Book Publishers. Social semiotics and visual social semiotics were used to analyze these samples. The results showed that designers chose elements from the available cultural, visual, and symbolic resources that already exist based on the societal and cultural context and the genre in which their work is presented. As we saw in the picture of the "Rostam and Sohrab and a Celebration Called Sadeh" book, the illustrator was inspired by the Iranian illustrations in different eras, beginning with the Parthian murals to the coffee house paintings. The illustrator attempts to represent an authentic Iranian atmosphere by combining these styles with contemporary visual art. This method supports the traditional Iranian culture and can also create a new visual atmosphere based on the social context and the genre of the illustrated YA book. These individual choices were made based on the personal interests of the artist and in compliance with the principles of clarity and proportionality. The illustrators also use a new signification process to convert the old signs and symbols into new signs and symbols to fit the new context in which the images will be presented. This works differently in the images relating to "Their hands smelled of flowers." In that sample, the illustrator may not have been inspired by the different eras of Iranian visual culture, but the elements, signs, and tools used by the illustrator show visual references to the era in which the story of the book takes place. Therefore, people's unique social nature and their access to cultural resources that are socially constructed indicate they are active participants in the processes of semiotics and communication.

Keywords: : Illustrated Books for Adolescents, Cultural Identity, Social Semiotics.